

متن پرسش

سلام استاد وقتتون بخیر: رضایت خدا نصیبتون ان شالله، استاد ۲ تا سوال در رابطه با دعا داشتم خدمتتون در شرح نامه ۳۱ در مبحث دعا فرمودین که ما بدون هیچ واسطه ای با خدا میتونیم مرتبط باشیم و نیازی به واسطه نداریم (نقل به مضمون) اما برخی از بزرگان می‌فرمایند که ما نمیتونیم مستقیماً با خداوند مرتبط باشیم و فقط ایمه میتونن بدون واسطه با خداوند این ارتباط رو داشته باشن، حالا چه جوری میشه بین فرمایش شما و ایشان ارتباطی برقرار کرد؟ و مطلب دوم اینکه شما در پاسخ سوالی در رابطه با دعا فرمودین که دعا حتماً تاثیر داره و ما باید دعا کنیم، باز بعضی از بزرگواران اظهار می‌دارند که اینک اصل و نفس دعا برای ارتباط با خداست، وگرنه خداوند هر جور که خودش صلاح بدونه عمل میکنه و دعای ما تاثیری نداره، چه اینکه خیلی از دعاهای ما برآورده نشده و کلاً درصد کمی از دعاها اجابت میشه و دعای ما در تحقق خواست ما خیلی نقشی نداره. استاد ممنون میشم این ۲ ابهام رو پاسخ بفرمایید. خیر ببینین

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! آن‌جا که فرمود: «وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي سَمِيعٌ قَرِيبٌ أُنصِتُ إِلَيْكُمْ إِذَا دَعَا إِلَيَّ سِرًّا وَعَلَانًا أَوْ مِنْ مَعْبَدٍ» نظر به نسبت حضرت حق با ما در میان است که بین او و ما حاجبی نیست. لذا فرمود: «بِأَسْمَاءِ اللَّهِ يُخْتَصَرُ فِيهَا كَلِمَاتٌ كَثِيرَةٌ يَخْرُجُ مِنَ الْفَمِ لَا يُعْرَفُ أَهْلُ السَّمَاءِ بِهَا» ولی آن‌جایی که نسبت ما به سوی او است، این‌جا است که واسطه‌ها در میان هستند به همان معنایی که فرمود: «وَأَتَّبِعُوا صَوْتِي إِذْ دُعِيَ إِلَى اللَّهِ مِنْ دُونِهِ» که مصداق تاء و تمام وسیله‌ای که ما را به سوی او می‌برد و می‌رساند، ائمه «علیهم‌السلام» هستند.

2- اما این‌که وظیفه ما دعا کردن است به همان معنا می‌باشد که فرمود: «فَلْ مَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ» بگو که اگر دعای شما نبود خدا به شما هیچ توجه و اعتنایی نداشت. آری! اگر مصلحت ما نبود که آن دعا مستجاب شود، فرمودند ثواب آن دعا برای ما می‌ماند و در قیامت چیزی بهتر از آنچه به ما در این دنیا به جهت دعای‌مان ندادند؛ عطا می‌کنند. پیشنهاد بنده آن است که سری به کتاب «دعا در آغوش خدا» بزنید. موفق باشید